

III.

ПРАЗНИКЪТЪ НА ЦВѢТЯТА. ГСРСКАТА ЦАРИЦА

Всички зяпнаха къмъ вратата и, шомъ зърнаха момчето, скочиха изплашени, побѣгнаха и изпищѣха:!

— Ахъ, ето го и тука! Ето го!

— Чакайте! — завика изплашенъ Бимъ Бамъ Бумъ.

— Кжде?

— Той е нашъ врагъ, — завика Ружата.

— Да, да, пакостникъ е! — завикаха изведнажъ всички цвѣтя и пеперутки и всички треперѣха отъ гнѣвъ и страхъ.

— Той е б-зсиленъ тука, — рече Бимъ Бамъ Бумъ и, като грабна пржчката отъ Итковитѣ ржце, рече: — Ето, гледайте! — и пипна по главата Итко съ пржчката му.

Изведнажъ Итко започна да става малъкъ, малъкъ и все по-малъкъ, додето не стана по-малъкъ и отъ най малкото джудженце. Итко видѣ това въ едно огледало на среща си. А тукъ всички стени отгоре до долу бѣха украсени съ дебели огледала въ златни рамки.